

ærede Medlem udtalte endelig, at han efter mine Udtalelser nærrede Frygt for, at Slagteriet i Esbjerg skulde staa færdigt uden at blive benyttet, at det skulde staa der for det eventuelle Tilfælde, at Jylland skulde blive lukket. Jeg har ganske vist hentydet til, at det var en Grund til at bygge dette Slagteri, at Jylland kunde risikere en Dag, lige saa vel som vi andre, at blive aflukket, men deri ligger aldeles ikke, at jeg ikke ønsker, saa snart Eksportslagteriet i Esbjerg er bygget, at det fuldt ud kommer til Anvendelse og Nytte for Kødeksperten her i Landet. — Hermed tror jeg at have gennemgaaet de Spørgsmaal, der ere stillede til mig, og skal derfor kun til Slutning takke det høje Ting for dets velvillige Modtagelse af Landbrugsministeriets Budget.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Hørring): Da det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) forleden Dag spurgte efter Regeringens Program, opfordrede han tillige særlig Krigsministeren til at udtale sig om Forsvarssagen. Det er nu sket, Krigsministeren har udtalt sig, og det ærede Medlem har derefter om disse Udtalelser erklæret, at de selvfølgelig maatte betragtes som fremsatte paa Regeringens Vegne, altsaa som værende Regeringens Program. Naa, det forekommer mig nu lidt underligt, naar man spørger Konseilspræsidenten, og han ikke har noget Program, at det saa imidlertid skulde være ordnet saaledes, at Konseilspræsidenten havde udstykket Programmet og overladt de enkelte Ministre at fremsætte det. Da det ærede Medlem imidlertid har kaldt paa mig, skal jeg gerne tage Affære og udtale mig i al Korthed om de samme Spørgsmaal, som Krigsministeren har behandlet. Krigsministeren begyndte med at udtale, at han sluttede sig til den Tanke, der fandt sit Udtryk sidst her i Folketinget i den i December Maaned forrige Aar vedtagne Dagsorden om Danmarks Neutralitet, og Krigsministeren udførte denne Tanke nærmere. Jeg har ikke villet udtale mig om noget Program, at det nuværende Ministerium fuld ud slutter sig til denne Dagsorden og betragter den som bindende for sig, om jeg maa bruge det Udtryk i hele dens Udstrækning. Det har jeg nemlig betragtet som selvfølgeligt, og det er min Overbevisning, at der ikke i Udlandet er nogen Regering, der drager i Tvivl, at vi her i Danmark under eventuelle Konflikter udelukkende ville søge at opretholde vor

Neutralitet og værne om den. Naar Krigsministeren er kommen ind paa dette, er det ganske naturligt, fordi han har villet angive det Synspunkt, fra hvilket han betragtede Forsvarssagen, men det har ganske særlig den Betydning, forekommer det mig, at Krigsministeren har dette Synspunkt, ikke fordi det er Regeringens Program, men fordi det er hans egen inderlige Overbevisning, at det ogsaa fra et militært Synspunkt er nødvendigt og rigtigt at stille sig paa dette Standpunkt. Det er Betydningen af Krigsministerens Udtalelser paa dette Punkt. Krigsministeren omtalte derefter vor Hærordning og ganske særlig den Ordning af vort Fodfolk, som blev tilvejebragt ved Hærlovstillæget af 1894. Jeg skal tillade mig at minde om, at jeg var Medlem af den Regering, som modtog denne Lov, og at det naturligvis for mig staa fuldstændig klart, hvad der passerede den Gang, og jeg kender altsaa helt Lovens Tilblivelseshistorie. Man gik til dette Skridt for at opnaa visse Goder, med Bevidstheden om, at man maatte bringe visse Ofre, og det er tydeligt nok, at disse Ofre, man den Gang bragte, have skabt Mangler ved Fodfolkets Organisation, og det Mangler, sam naturligvis ikke kunne undgaa at blive følelige i Aarenes Løb. Nu har Krigsministeren givet en Kritik af hele denne Ordning. Det var en Kritik, eg for saa vidt glæder det mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) netop brugte dette Udtryk om Krigsministerens Tale, men andet var det i Virkeligheden ikke heller. Man kan ikke kritisere, uden at man samtidig kommer til at tale om, hvad man gerne vilde have ændret af Mangler og sligt, men Krigsministeren udtalte udtrykkeligt, at han ikke vilde fremkomme med Forslag derom, og at han saa saaledes paa Sagen, at Tiden ikke vilde blive til nogen Forandring i disse Forhold, før der var fremkommet en almindelig Stemning for Forandring. Naar nu altsaa dette skal være et Regeringsprogram, saa vil jeg meget bede om, at man da tager det for, hvad det virkelig er. Krigsministeren har altsaa sagt, og det gentager jeg her, at dette Ministerium ikke vil rejse Spørgsmaal om Forandring i Hærlovstillæget af 1894. Det er altsaa et Program, ikke om, hvad vi ville gøre, men om, hvad vi ikke ville gøre. Krigsministeren omtalte dernæst Overflytningen af en Brigade Fodfolk til Sjælland. Det gaar jo ikke ud paa at blotte Jylland og Fyn for Tropper, men kun paa at overflytte en enkelt Brigade, og det, som